

Καί είδα τόν ύπαξιωματικό σιγά σιγά νά γδύνεται, ἔτσι ὅπως γδύνεται μέ σεβασμό ὁ ἄνθρωπος πού πρόκειται νά πέσει σέ κρεβάτι καί τόν κοιτᾶνε ἀπληστα, μάτια ἐρωτικά διεσταλμένα, νά στέκεται ὀλόρθος στό κρεβάτι του, βάζοντας μάτι σέ μιὰ χαραματιά ψηλότερη, πατώντας πάνω μου γιά νά μπορεῖ νά φτάνει, καί μέ τό τεράστιο λοστάρι του ὀρθόστητο, νά λούζεται ἀπό τίς τρέμουσες ἀναυγίες, νά ἀγρυπνεῖ σάν τόν φρουρό μέ τό αὐτόματο, ἀπάνω ἀπό τό γυμνό ζευγάρι πού κοιμήθηκε. Στιγμές στιγμές μου φάνηκε πῶς είδα κάποια φλόγα πάνω κεῖ, ἔτσι ὅπως εἰκονίζεται μέ μιὰ στριμμένη φλόγα στήν κορφή κι ἐκεῖνο τῶν σατύρων ἐπάνω στό ἀγγεῖα τά πανάρχαια, τότε πού πίστευαν ἀκόμα στό θεϊκό ἄκτιστο φῶς, ἀνάβαν ἀπ' αὐτό τούς θύρσους των, σάν τίς λαμπάδες μας παλιότερα τή νύχτα τῆς Ἀνάστασης. Ὅμως τό πρωινό, τήν ὥρα πού πυκνώνουν στήν ἐκκλησιά οἱ ὑπαιγιμοί γιά τήν Ἀνάσταση, κι ἀκούγονται γκρίνιες γλυκιές καί ἀνυπόμονες, «Δεῖξον (καί δεῖξον) ἡμῖν ὡς προεῖπας, Χριστέ, τήν Ἀνάστασιν», μᾶς ξύπνησαν οἱ δονήσεις τοῦ ὑπαξιωματικοῦ, πού ὀλόλαμπρος σάν ἥλιος νέος καί ἀήττητος, μᾶς φώναζε νά δοῦμε καί τοῦ ζευγους τήν ἀνάσταση, πού σ' ἓνα ὄλο εὐλιγισία σύμπλεγμα σφάδαζε πάνω στό σουσταλίδικο κρεβάτι του. Καί γυάλιζε πιά ὁ καλός ὑπαξιωματικός, σάν νά 'χε τήν προσωπική του νίκη, κάτι πού ὁ ἴδιος τό προκάλεσε, ἐνῶ αὐτός ἀπ' τήν ἀλλοδαπή ξεπνοϊσμένος μόλις καί σάλεψε, κι ὁ φωτόγράφος γύρισε ἀπό τό ἄλλο του πλευρό, κάτι μισοαστεῖο μουρμουρίζοντας. Ἄλλωστε, ὅπως λέει κι ὁ ἴδιος ὁ Μάρκος, στούς οὐρανοῦς οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται ἀλλά εἰσιν ὡς ἄγγελοι Θεοῦ. Κι ἀκόμα, ἀπό δέ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καί ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. Τέλος, τί διαφορὰ ὑπάρχει ἀνάμεσα στόν Ἐρυθρό καί στόν Ξύλινο Σταυρό;

Καί μόνο ἐγώ κι ὁ ὑπαξιωματικός χαρήκαμε ὑπέρλαμπρα, εἶδαμε ὡς οἱ μυροφόρες πρῶτοι τήν Ἀνάσταση, πού ἄλλωστε μᾶς ἀξίζε, εἶχαμε ξευχητήσει μέσ στόν πυρετό, ἄγνοι κι ἀμόλυντοι, κι ὕστερα πήγαμε κι ἀπό τήν ἐκκλησιά, νά προσκυνήσουμε κι ἐμεῖς τόν ἐπιτάφιο, φιλώντας ὅπου εἶναι οἱ χαρακιές τῆς δύναμης, μεριές μεριές στό στήθος μέχρι κάτω στήν κοιλιά. Χαραματιές γιά νά παραφυλάς τά δρώμενα στό διπλανό δωμάτιο.

Γεώργιος Ἰωάννου

Ἐκδόσεις Καστανιώτη
Ζωοδόχου Πηγῆς 3
Τηλ. 36.03.234 ΑΘΗΝΑ

ΣΕΙΡΑ: ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΞΕΝΗ

- **ΕΡΜΑΝ ΕΣΣΕ**
 Σιντάρτα - Ἐνα Ἰνδικό παραμῦθι
 Μετάφραση: Μαρία Παξινού
- **ΣΑΟΥΛ ΜΠΕΛΛΟΥ**
 Ὁ Μετέωρος ἄνθρωπος
 Μετάφραση: Λουκάς Θεοδωρακόπουλος
- **Ι. ΣΙΝΟΝΕ**
 Τό μυστικό τοῦ Λουκά
 Μετάφραση: Ἄνδρ. Λαμπρόπουλου

ΕΛΛΗΝΙΚΗ

- **ΔΙΟΝΥΣΗ ΓΡΗΓΟΡΑΤΟΥ**
 Πουκάμισα ἐκστρατείας
- **ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗ**
 Τό χαμένο κουμπί
- **ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΑΤΖΗ**
 Τό διπλό βιβλίο
- **ΔΗΜΗΤΡΗ ΧΑΤΖΗ**
 Σπουδές, Διηγήματα
- **ΒΑΣΙΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ**
 Ὁ ἄνθρωπος μέ τό ἄδειο
- **ΒΑΣΙΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ**
 ΚΡΟΥΠ ΕΛΛΑΣ
- **ΒΑΣΙΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ**
 Ἀνεπίδοτη ἐπιστολή στόν
 Ἀλέξανδρο Παναγούλη
- **ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΟΥΛΟΔΗΜΟΥ**
 Χαλάσματα